

Závěrečná zpráva o působení lektorky/lektora

Akademický rok: 2014/2015

Destinace (země, město): Polsko, Poznaň

Univerzita A. Mickiewicze (UAM), Fakulta polské a klasické filologie, Ústav slovanské filologie

Jméno, příjmení: PhDr. Marcela Grygerková, Ph.D.

V Poznani na UAM jsem nastoupila nově od října 2014. Výuka češtiny je akreditována pro bakalářský i magisterský stupeň. Učila jsem především konverzaci. Kromě výuky konverzace jsem měla v letním semestru výuku stylistiky a jazykové kultury u druhého ročníku.

V prvním ročníku vyučoval konverzaci Mgr. Jan Pešina, bývalý lektor, ve vyšších ročnících jsem učila já. Prvák ukončilo deset studentů, druhák devět, třeták sedm; v navazujícím magisterském studiu ukončili prvák čtyři studenti, dva původně zapsaní studenti druháku přerušili studium. Výuky se kromě studentů, kteří navazují na střední školu, účastnili i dva doktorandi (jeden – polonista – ve druhém a jeden – historik – ve čtvrtém ročníku); jejich přítomnost byla pro mladší spolužáky velkým odborným přínosem.

První a druhý ročník se učí podle polské verze učebnice *Chcete mluvit česky?*, u třetáků jsem navázala podle místní tradice knihou *Česky krok za krokem II*, u prváků druhého stupně se přešlo k *Češtině* pro středně a více pokročilé; učebnice ovšem doplňuji vlastními materiály. Pro studenty-Slovany není problémem výuka přímou metodou – i zde ovšem záleží na jazykovém citu studenta a na jeho vlastní aktivitě. Musím potvrdit konstatování svého předchůdce, že totiž pro Poláky je čeština na jedné straně lehká (pasivní vnímání), ale na druhé straně velmi těžká (jazykové interference). Závěrečné testy mi ukázaly, že se budu muset více zaměřit na procvičování gramatiky.

Celkově se mi ve skupinách pracovalo hezky: studenti byli dobře připraveni z minulých let a byli přístupni různým formám práce, ať jsou to klasicky využívané dialogy či kvízy, nebo nácvik písni či různé hry. Ve druhém ročníku se povedly referáty o české přírodě (powerpointové prezentace), ve třetím ročníku studenti s velkým osobním zaujetím připravovali vycházky po městě – k „průvodcovským“ textům jsme se posléze vraceli formou různých gramatických či pravopisných či lexikálních cvičení. Pro druhý ročník ovšem největší motivací pro studium češtiny byl výlet do České republiky: zatímco prváci jezdí tradičně do Prahy, druháci využili možnosti podívat se do Ostravy. Je také znát, že druhý ročník prvního stupně už je koncipován jako jednooborové studium, studenti mají více času se připravovat a někteří dosahují vysoké úrovně praktické znalosti češtiny. Musím také dodat, že velmi přínosné jsou erasmovské pobyty – poznaňští studenti jezdí do Prahy, do Brna, do Olomouce i do Ostravy.

Výuka probíhá v technicky dobře vybavených třídách. Pro sebe mám místo v pracovně, kde tradičně sídlí dva kolegové lingvisté. V této místnosti je lingvistická část příruční bohemistické knihovny. Je zde k dispozici počítač s tiskárnou.

Jako lektorka jsem se (se studenty) účastnila četných akcí (výstavy, přednášky), které organizovali místní kolegové. Sama jsem připravila postery k šestistému výročí upálení M. Jana Husa. Také jsem byla požádána o přednášku o české reformaci, přednáška však byla z organizačních důvodů přesunuta na příští semestr.

Univerzita se o mě vzorně postarala. Sekretářky institutu se maximálně snažily, abych měla co nejdříve po nástupu vyřešeny úřední náležitosti. Po příjezdu jsem se hned mohla ubytovat na učitelských kolejkách, později mi byl přidělen služební byt 1 + 1, v něm pak byly provedeny opravy a vyměněn starý nábytek za nový.

Lektorát češtiny v Poznani je dobře organizovaný, vedení i kolegové aktivně pracují na udržení vysoké úrovně bohemistiky. Nastoupila jsem do rozjetého vlaku.

Řešetova Lhota 30. 7. 2015

Marcela Grygerková